

k. č.

Nije katastarska čestica, nego kritički članak.

Dakle, opće poznata stvar je da ljubav dolazi kroz želudac. Isto tako, ljubav boli. Ljubav, pa želudac, onda bol. Uočavate li relaciju? Te tri stvari povezuje, virovali ili ne, B.B. (a znamo šta ti inicijali, unutar Kačićeve 26, znače!). Jer ko je jednon doša u menzu AGG-a i uspješno provaria unesene artikle, ponovo ga u istu menzu ne vraća ništa nego ljubav. A kako, nego upravo tako, objasniti svakodnevne gužve

unatoč ovome: ponedjeljak-malo smjese za pire kumpir u puono vode i mesne okruglice napravljene od bolje da ne znamo čega. Utorak-malo brašna, pa malo ulja i opet puno vode s tri zrna fažola. Nudi se i bečki. E, to se isplati vidit (i to samo vidit!). Zašto? Zato šta ti ni parizer u dućanu ne uspiju tako tanko narizat. I zašto se zove bečki kad bi jednostavno mogli reć: ultra-thin pohana svinjetina, pa da se ljudi ne misle. Inače, jela se poslužuju u mini porcijama, a kako smo mi studenti rastrošni i nerazboriti, vrlo je ekonomičan pristup i raspolaganju sa salvetema. U redu, za 4,40 kn i ne možeš tražit Bog zna šta, ali bar mala izmjena menu-a, odnosno redosljeda, pa da se iznenadimo koji put. A tek petak! E, onda je najveća navala i trka za uvatit pjat s tri bezukusne lignje i kumpirića iz leda da se doslovno omasti brk. Ajde dobro, ima i pizza. Čekaš, čekaš dok se on ne prodere, onako zdravo, 53iii, a onda navali na slastan zalogaj od ko zna kad umiješenog tijesta. Za one izbirljive, jedno je vrime bilo raznoraznih mukija i ostalih čuda, ali je to ispalo preskupo u nabavi pa su ta zlatna vrimena prošla brže nego su došla. Doduše, osjeti se femtometarski napredak otkad se otvorila konkurentska menza u blizini (na PBF-u), pa sad nude razne kemijske proizvode pakirane u obliku malih kolačića i tortica. Usput, pitan se zašto je ekonomska cijena za npr. Ice-coffe otprilike 4 puta veća nego u dućanu? Uostalon, zašto čovik ne bi naplatia sok 5 kn (koji u dućanu košta 2 kn), kad zna da će studenti kupit, a država subvencionirat? Isto moramo priznat da nijedna druga menza nema one slasne, masne krafne, štrudele i prozračne croissant-e.

I ljudi moji, nigdi, pa ni u najstrašnijin snovima, nećete tako sporo doć na red za blagajnu.

Pa ko voli, nek izvoli! Reci sine! Izvoli maco! Dobar tek zlato! A ako slučajno mislite uputit dobronamjernu kritiku dotičnom vlasniku, već je neko to proba i dobija odgovor u stilu: «Ako ti se ne sviđa, ti nemoj ovdje jesti!»

Postoji i kantina istog imena (i to je priča za sebe). Na štekatu iste, nalazilo se nešto šta nikad nećemo zaboravit-tv XL dijagonale i ravnog ekrana, za vrime neslavnog s.n.p. 2002. godine. E, tome pak, svaka čast!

Živio B.B.!

